

عنوان مقاله:

راهکارهایی برای آموزش بهتر دانش آموزان دارای اختلال اوتیسم

محل انتشار:

دهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

زهره مسعودنیا - کارشناسی راهنمایی و مشاوره، دانشگاه فرهنگیان یزداداره آموزش و پرورش شهرستان بیرجند، دبیرستان متوسطه اول رباب یک- معاونت پرورشی

خلاصه مقاله:

اختلال اوتیسم، اختلالی در دسته ی اختلالات طیفی است؛ یعنی اختلالاتی که از فردی به فرد دیگر متفاوتند. اوتیسم در لغت به معنای فرو رفتن در خود است و یکی از پر شدتترین اختلالاتی است که یک کودک می تواند آن را تجربه کند. کودکان اوتیستیک در طول سالهای اولیه ی زندگی خود، علائم و نشانگانی را بروز می دهند که از مهمترین عوامل در تشخیص اختلال اوتیسم در آنها است. اختلال اوتیسم به علت عوامل ژنتیکی یا محیطی قبل از تولد در کودک شکل می گیرد. این اختلال موجب می شود که مغز کودک مبتلا، دارای تفاوتی با کودکان عادی باشد که این امر ادامه ی فرایند رشد و ریش کودکی را با مشکل مواجه می کند. اوتیسم، نوعی اختلال طیفی است که ممکن است در کودک ی با شدت زیاد و شروع علائم فراوان همراه باشد اما در کودکی دیگر میزان علائم و نشانگان با شدت بسیار کم نشان داده شود و در نتیجه تشخیص این اختلال در کودک با وقفه انجام گیرد. کودکان ی اوتیستیک، در توانمندی های خود با اشکالات فراوانی مواجه هستند؛ این اشکالات در حوزه های کلامی، غیرکلامی، اجتماعی و میانفردی و... ظاهر می شود و این کودکان الگوهای رفتاری خاصی را نیز از خود نشان می دهند و در یادگیری با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم می کنند. نظر به اهمیت موضوع مطرح شده و تاثیر اختلال اوتیسم بر حوزه ی آموزش، به بررسی این اختلال پرداخته و در ادامه راهکارهایی برای بهبود وضعیت آموزشی این کودکان مطرح می کنیم. هدف از انجام این پژوهش، بهبود وضعیت کودکان اوتیسم در حیطه ی تحصیلی است تا با آگاهی دقیق والدین و مراقبان، اطرافیان، مربیان و معلمان از این اختلال، امکانی برای رشد و شکوفایی این کودکان در حوزه ی تحصیلی و نیز حوزه هایی که با استعداد آنان هماهنگ است، فراهم شود. روش فعالیت در این پژوهش نیز، از نوع توصیفی است.

کلمات کلیدی:

اختلال اوتیسم، آموزش، اختلال طیفی، فرمانپذیری، هوش و توانایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2012092>

